

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: I. Secieru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Ursu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Popa
împotriva lui Gheorghe Ursu cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de
judecată, și

la cererea reconvențională depusă de Gheorghe Ursu împotriva lui Mihail
Popa, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Logistic Motor”
cu privire la constatarea nulității recipisei,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 decembrie 2016, Mihail Popa a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Ursu cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 18 august 2014 a acordat cu împrumut lui
Gheorghe Ursu suma de 10 227 de euro, în acest sens fiind întocmită o recipisă,
care a fost semnată și de Dumitru Muntean, în calitate de martor.

La fel, a menționat că împrumutul a fost acordat pe un termen de doi ani și
anume până la 18 august 2016.

Reclamantul a menționat că la scadență pârâtul nu și-a onorat obligațiunile
asumate prin recipisă și nu a restituit suma împrumutului.

Astfel, Mihail Popa a solicitat încasarea de la Gheorghe Ursu în beneficiul său
a datoriei în sumă de 10 227 de euro și cheltuielile de judecată.

La 14 noiembrie 2017, Gheorghe Ursu a depus cerere reconvențională
împotriva lui Mihail Popa, intervenient accesoriu SRL „Logistic Motor” cu privire
la constatarea nulității recipisei.

În motivarea acțiunii reconvenționale Gheorghe Ursu a indicat că de profesie
este șofer și a fost angajat în diferite întreprinderi, la una din care a activat
împreună cu Mihail Popa. Dar, ulterior, Mihail Popa împreună cu alte persoane au
inițiat o afacere separată în același domeniu și fiindu-i propus să activeze în funcția
de șofer a acceptat.

Gheorghe Ursu a relatat că în anul 2014 a efectuat o cursă internațională și în Germania camionul a fost stopat de agenții de patrulare, care au depistat nereguli în actele de transport. Pentru încălcarea respectivă SRL „Logistic Motor” a fost sancționată cu amendă în mărime de 11 207,91 euro. Despre acest fapt a fost înștiințată conducerea SRL „Logistic Motor”, însă amenda a fost achitată de Gheorghe Ursu, ca șofer al companiei.

Astfel, Gheorghe Ursu a afirmat că la revenirea din deplasare i-a fost solicitat să elibereze un înscris pentru ca compania să poată contabiliza amenda achitată, iar recipisa dată fiind necesară doar pentru un eventual control.

Totodată, a indicat că suma indicată în recipisa din 18 august 2018 nu a primit-o de la Mihail Popa și nici de la SRL „Logistic Motor”.

A reiterat că recipisa respectivă a fost întocmită doar cu scopul de a contabiliza suma amenzii.

La fel, Gheorghe Ursu a indicat că actul juridic, recipisa din 18 august 2018, a fost fondată pe o cauză falsă, necorespunzând situației de fapt și raportul dintre părți nu a fost unul de împrumut.

Gheorghe Ursu a solicitat constatarea nulității recipisei din 18 august 2018.

Prin hotărârea din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea înaintată de Mihail Popa a fost admisă, fiind încasată de la Gheorghe Ursu în beneficiul lui Mihail Popa datoria conform contractului de împrumut, recipisei din 18 august 2014, în sumă de 10 227 de euro, convertiți în lei moldovenești la momentul executării și cheltuielile de judecată în sumă totală de 6 837,77 de lei; a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Gheorghe Ursu împotriva lui Mihail Popa, intervenient accesoriu SRL „Logistic Motor” cu privire la constatarea nulității recipisei din 18 august 2014.

La 02 august 2018, Gheorghe Ursu, reprezentant de avocatul Alexandru Iachimciuc, a depus cerere de apel și a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii reconvenționale și respingere a acțiunii inițiale.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghe Ursu și a fost menținută hotărârea din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, prin care a conchis că nu poate fi reținut argumentul invocat precum că recipisa ar fi fost întocmită cu scopul de a putea contabiliza suma achitată ca amendă pentru încălcările comise de SRL „Logistic Motor”, deoarece, atât în acțiunea reconvențională, cât și în cererea de apel, Gheorghe Ursu a invocat precum că SRL „Logistic Motor” a fost sancționată pentru încălcări referitoare la iregularități cu privire la actele de însoțire a mărfii, prezentând decizia de sancționare, inclusiv și chitanța de plată a amenzii, or, nu poate să fie stabilită legătura dintre actul contestat de acesta și sancțiunea aplicată SRL „Logistic Motor”.

La acest capitol, instanța de apel a relevat că părțile actului contestat sunt altele decât cele implicate în evenimentul de încălcare invocat, iar legătura dintre acestea nu a fost stabilită, aceasta deoarece, dacă s-ar înregistra situația invocată de Gheorghe Ursu atunci urma ca actul contestat să fie încheiat cu SRL „Logistic Motor” și nu cu Mihail Popa.

La 25 ianuarie 2019, Gheorghe Ursu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 noiembrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 29 noiembrie 2018 (f.d. 212), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către partea recurentă.

Astfel, recursul declarat la 25 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Ursu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Ursu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Gheorghe Ursu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Ursu, împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Svetlana Filincova

Galina Stratulat